

JANINA DĄBRÓWKA

Dnia [brak danych] grudnia 1945 r. w Radomiu Sędzia Śledczy II rejonu Sądu Okręgowego w Radomiu, z siedzibą w Radomiu, w osobie Sędziego Kazimierza Borysa, przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka bez przysięgi. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania świadek zeznał, co następuje:

Imię i nazwisko	Janina Dąbrówka
Wiek	23 lata
Imiona rodziców	Władysław i Maria
Miejsce zamieszkania	Radom, ul. Główna 26
Zajęcie	robotnica Fabryki Broni
Wyznanie	rzymskokatolickie
Karalność	niekarana
Stosunek do stron	obca

Mąż mój Stanisław Dąbrówka, ur. 16 maja 1919 r., został stracony przez Niemców na szubienicy w Radomiu koło Fabryki Broni, dnia 14 października 1942 r. Pracował on w owym czasie jako ślusarz w Fabryce Broni.

Za co go aresztowano i stracono – nie wiem. Byłam na miejscu stracenia już po egzekucji i widziałam zwłoki męża wiszące na szubienicy. Więcej nikogo nie poznałam. Zwłoki wisały do godz. 5.00 po południu. Gdzie je pochowano – nie wiem. Wedle pogłosek zostały wywiezione na Firlej i tam spalone.

Tablicy umieszczonej obok szubienicy nie widziałam i nie wiem, jaki napis był na niej umieszczony.

Dnia 12 października 1942 r. została powieszona w Rożkach siostra mojego męża Janina z Dąbrówek Szlajermacher.

Świadkowi okazano fotografie powieszonych w Radomiu koło Fabryki Broni i w Rożkach, po czym świadek zeznaje:

Wśród powieszonych koło Fabryki Broni poznaję swego męża w mężczyźnie siódmym z rzędu, licząc od strony prawej, a dziewiątym, licząc od strony lewej. Swojej szwagierki nie mogę rozpoznać, ponieważ nie widziałam jej na szubienicy po śmierci, tak jak swego męża.

Odczytano.